

סוכה פרק ראשון סוכה

ג.

עין משפט
נר מצוה

א א מיי פ"ד מהלכות סוכה הלכה א סמג עשין מנ טוש"ע א"ח סימן תרל"ב סעיף א [נד אלפס פ"ב דף רמג]:

ב א מיי שם טוש"ע שם סעיף ד:

ג א מיי פ"ו מהלכות מנוחה הלכה ב סמג עשין כב טוש"ע י"ד סי' רפו סעיף יג:

ד א מיי פ"א מהלכות רחל הלכה א סמג עשין עב [טוש"ע חו"מ סי' תמב סעיף ב]:

ה א מיי פ"ד מהל' יא ע"א [טוש"ע הלכה ו סמג עשין לטו]:

ו א מיי פ"ב מהלכות שמיטה הל' יב סמג עשין קנד:

ז א מיי פ"ו מהלכות מנוחה הל' ה סמג עשין קב [כל הדיוט אל מן אות ד עד כה המה נרד אלפס עירובין פ"ו דף קטו]. ועוד כ"ב פ"א דף קס: ועוד מהלכות מנוחה דף ע"א:

ל"א נצרכה אלא לקישוניות שבה. מה שדחק בקונטרס לרד כן זר רבה מה ראה לרדי יהודה הא אי אפשר לשצעה זנים שצעה טפחים לאו פירכה היא דלילמא ארוכה טובא אבל לא היטה רחצה " שצעה טפחים וזנייה צאותו אורך הווי יתבי:

דאמר לך מני ב"ש היא ולא תווי מנייה ב'. בסדר

רז עמרס ספק שצעה מקומות הלכה כב"ש חדש האזי דסוכה זריכה שמהא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו ואידך בנמחות פרק התכלת (דף מ. וש) גבי סקין צלילית ז"ש פטורין וז"ה מחייצין עוד לשם כמה חוטין הוא נותן ז"ש אמרי ד' וזה"ל ג' עוד התם כמה תהא משולשת בית שמיא אומרי ד' וזה"ל ג' בכל הני עבדי כב"ש ואידך במסכת זכרות פרק אלו דברים (דף נא): זש"ל מכבדין [את] הבית ואח"כ נטולין לידים ואמריין בגמ' זכוליה פירקין הלכה כב"ה זר מהך עוד התם בסוף פירקא גבי מי שאלכ' וסתה ולא צריך למייתי בגמרא עובדא דרבה זר בר חנה דלשכח יונה לדבא וחד תלמיד דעבד כב"ש ואשכח ארנקי ואידך תלמיד דעבד כב"ה ואכליה אריה וקלמ קשה הא דקאמר התם זכוליה פירקין הלכה כב"ה זר מהך ושמא משום דז"ה גמי מודו לנכתמילה מיהא עבדין כב"ש ועל מה שפסק זך דהכא כב"ש אין להקשות מהא דאמריין ע"ש דזכרות (דף נא). דלמא רז יוסף עשה כדברי ז"ש לא עשה ולא כלום ומייתי ראה מההיא מילתא דסוכה מעשה זרבי יוחנן החורני שחלה והלכו זקני ז"ש וזקני ז"ה לזקרו ומנאזוהו שהיה יושב ראשו ורובו צסוכה ושולחנו צוןן הבית אמרו לו זקני ז"ש אי"כ היית נוהג כל יומך לא קיימת מצות סוכה כל יומך ומסקיין התם דהלכה כרבי יוחנן החורני דההיא פלוגמא צסוכה גדולה דמסקיין דזמרתיי פליגי צההיא הלכה כב"ה אבל ההא צסוכה קטנה וזכא הלכה כב"ש מיהו שמעתין דהתם תימה היכי דייק מינה דעשה כב"ש לא עשה ולא כלום דרביה דמייתי צעשה כב"ה מיירי ועוד וכי זריך ראה על זה היכא דהלכה כב"ה שחם עשה כב"ש לא עשה ולא כלום וז"ל דלזטרין התם לאיתויי היכא דז"ה מחמירי מדרבנן וז"ש מוקמי לה אדאורייתא ולא גזריין אס עשה כדברי ז"ש לא יאז די חובתו אפי' דאורייתא כדאשכחן לז"ש היכא דמיצי אפימתא דמנוולתא דגזרי שמיא ימשך אחר שולחנו וקאמייר לא קיימת מצות סוכה מימך דאפי' מדאורייתא לא קיים ומדבית שמיא נשמע לז"ה: **בית שאין** בו ד' אמור. צירושמי חשיב שאין טובל

משום אוירא. רוח שהוא שולט בה מפני החום: אלא למ"ד צקטנה פליגי. אבל בגדולה אפילו רבנן מודו: וכי דרכה של מלכה. והלא נערותיה ומסרתיה מסובים עמה: לקישוניות שבה. סוכה גדולה לבני מסיבת' וקישוניות קטנה צמוכה ואע"ג דפסולה לא איכפת לן דאשה פטורה מן הסוכה: ורבי יהודה סבר כו'. וא"ת לרז חן דמוקי פלוגמא צשאנייה מחוקת אלא כדי ראשו ורובו ושולחנו הכא כיון דזנייה גבה היא לה גדולה ומודו בה רבנן ומאי ראה של רבי יהודה ז"ל דשולחנה בתוך הסוכה הגדולה היטה וזנייה על השולחן היו יושצין ראשן ורובן ולא כמסובין הן ולא? חקופין. ולי נראה דולאי לרז חן קשיל והאי תירוולא לרז הונא הוא וכן עיקר דשיעור ראשו ורובו אמריין לקמן דלינו אלא ז' טפחים ואי אפשר לשצעה זנים שצעה טפחים: כב"ש. דלי כב"ה (דף קח.): ודיקא גמי גרסיין. ודיקא נמי דללקמן? בגדולה פליגי והוא יושב על הפתח מצחו וראשו מושכד לתוכה ושולחנו לפני גופו צבית: **מדקאני**. גבי פלוגמא מי שהיה ולא איירי צשיעורא דסוכה פליגי ליתני סוכה המחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה צשאנייה מחוקת אלא כדי ראשו ורובו ז"ש פוסלין כו': **אמר** מר זוטרא **דיקא גמי**. דצקטנה פליגי וצשיעורא דפוסלין ומכשירין על כרחך אסוכה מהדרי: אלא לא גרסיין. והכי גרסיין **לעולם צמרתיי פליגי**: **פטור** מן **הנווה**. כולה מפרש טעמא לקמן: **ואינו נחלט**. אלא פודהו לעולם ויוולא ציובל אס לא גאלו כשאר קרקע צלא צנין: **מעורכי המלחמה**. מי האש אחר צנה צית משג וגו' (דברים כ): **ואין מעריצין** זו. דרך צמיהם להיות פתוחין לחצר והרצה צמים פתוחים לחצר אחת והן יולאין דרך חצר לרשות הרצים נמלא החצר רשות לכולן והצמים כל אחד מיוחד לצעלין ואמרו חכמים אין מוציאין מרשות לרשות צלא עירוב שיערב כל הרשות להיוטם רשות אחת ומיקני ליתן כל צית וצית צצחלר פת וכולן צכל אחד ומניחין אותו צאחד מן הצמים ועשים כולם כאילו דרין צצותו צית וכל הצמים דירה אחת ואשמעינן הכא דצית שאין צו **ואין משפספין** זו. שתיקין חכמים על כל חצר הפתוחה למצוי כדרך שתיקנו עירוב לצתי החצר שיהו נותנין צשיטוף ואס צית קטן זה פתוח לחצר צצמבוי ואין צית אחר פתוח לה אין משתפין צו **מניחין** צו עירוב. החצר לאחר

משום אוירא אלא למאן דאמר בסוכה קטנה מחלוקת וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה קטנה אמר רבה בר רב אדא לא נצרכה אלא לסוכה העשויה קישוניות קישוניות וכי דרכה של מלכה לישב בסוכה העשויה קישוניות קישוניות אמר רב אשי לא נצרכה אלא לקישוניות שבה רבנן סברי בניה בסוכה מעליא הווי יתבי ואיהי יתבה בקישוניות משום צניעותא ומשום הכי לא אמרי לה דבר ור' יהודה סבר בניה גבה הווי יתבי ואפ"ה לא אמרי לה דבר " אמר רב שמואל בר יצחק "הלכה צריכה שתהא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו א"ל רבי אבא כמאן כב"ש א"ל אלא כמאן איכא דאמרי אמר רבי אבא דאמר לך מני א"ל ב"ש היא ולא תווי מנייה מתקוף לה רב נחמן בר יצחק ממאי דב"ש ובית הלל בסוכה קטנה פליגי דלמא בסוכה גדולה פליגי וכגון דיתבי אפומא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית דבית שמאי סברי גזריין שמא ימושך אחר שולחנו ובית הלל סברי לא גזריין ודיקא גמי דקתני "מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין ואם איתא מחוקת ואינה מחוקת מיבעי ליה ובסוכה קטנה לא פליגי והתניא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו כשרה רבי אומר עד שיהא בה ארבע אמות על ארבע אמות ותניא אידך רבי אומר "כל סוכה שאין בה ארבע אמות על ארבע אמות פסולה והכ"א אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשרה ואילו שולחנו לא קתני קשיין אהרדי אלא לאו ש"מ הא ב"ש הא ב"ה אמר מר זוטרא מתניתין גמי דיקא מדקתני ב"ש פוסלין וב"ה מכשירין ואם איתא בש"א לא יצא א"ה אומרים יצא מיבעי ליה ואלא קשיא מי שהיה לעולם בתרתי פליגי פליגי בסוכה קטנה ופליגי בסוכה גדולה וחסורי מיחסרא והכי קתני מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית כב"ש אומרים לא יצא וב"ה אומרים יצא ושאנייה מחוקת אלא כדי ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין ובית הלל מכשירין מאן תנא להא דרתו רבנן בית שאין בו ארבע אמות על ארבע אמות פטור מן המזוזה וזמן המעקה והאינו מטבא בגגעים והאינו נחלט בבתי ערי חומה והאינו חוזרין עלינו מעורכי המלחמה ואין מעריצין בו ואין משתתפין בו ואין מניחין בו עירוב ואין

שגזו אותו מן הצמים: למעשר והגודר מן הבית מותר ליכנס צו ועוד הוא ליה למימר לענין פתח צית אב של נערה המאורסה:

ואין מניחין בו עירוב. דלא חזי לדירה והאפי' לשמולל דלמר פרק מי שהולאיהו (עירובין דף מ. וש) עירוב משום קנין לא מיקנו רשותייהו צצציל צית דלא חזי לדירה וזכוותיה אשכחן התם שמואל גופיה דלמר צית מניחין צו עירוב אין זריך ליתן פת מאי טעמא כולוהו הכא דיירי וחק על פי דאית ליה עירוב משום קנין ומקנו אהרדי משום דמנחי עירובן צביתו: ואין

א) ס"א אמר רב הונא, ב) צביתא יל. לקמן א) עירובין א. י. א) נקטן: א) עירובין ג. מוספ' פ"ב ה"ע. ד) וז"ל ז"ל אלא, ה) כ"ס"א: דלקמן, ו) אלא שצעה א) ו"ע"ב, א) אלא שצעה כ"ל מני"א וע"ו רסי תרל"ב ע"ש, ח) ז"ל ושמך,

רבינו הגאון

אבל לדברי (ה)כל מי שאומר בסוכה קטנה פליגי וכי דרך מלכה לישב בסוכה קטנה. ושניין, בסוכה שהייה עשויה קישוניות היטה כו'. ואסקינא הלכתא צריכה שתהא מחוקת ראשו ורובו ושולחנו. ואמריין אמר ליה ר' אבא מני הא, ואמר רב הונא בית שמאי היא ולא תווי מניה. ואקשינן מלה ממאי דהלוקה בית שמי ובית הלל בסוכה קטנה, דרתן מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בתוך הבית, בית שמי פוסלין ובית הלל מכשירין. ודיקת מניה הנה בית הלל מכשירין אע"פ שאין מחוקת אלא ראשו ורובו בלבד, ובית שמי פוסלין. א) ודילמא בסוכה גדולה פליגי, וכיון דיתבי אפומא דמטולתא ושולחנו בתוך הבית. ואוקינא לעולם בסוכה גדולה וכי דאמריין, מדקתני במשנתנו מי שהיה ראשו ורובו, ולא קתני מי שהיה בסוכה שאינה מחוקת אלא ראשו ורובו. ודחיין להאי סברא משום דקשיא לן ואם איתא שסוכה גדולה היא וכשרה, ומיזום שיושב על פי הסוכה ושולחנו בתוך הבית פליגי, אי הכי לא יצא ידי סוכה היה לון לומר, אלא מדקתני פוסלין שפע מניה בסוכה קטנה פליגי. ואמרי' אי הכי דבסוכה קטנה פליגי, ליתנה מי שהיה בסוכה שאינה מחוקת אלא ראשו ורובו בלבד ב"ש פוסלין כו', מי שהיה סתם למה לו. ותריצנה בתרתי פליגי בגדולה וקטנה, חסורי מחסרה והכי קתני, מי שהיה ראשו ורובו בסוכה ושולחנו בית, או פת מחוקת ראשו ורובו ושולחנו, ב"ש פוסלין ובה מכשירין. וקיימא לן כבית שמאי. והני מתנייתא דקתני חדא, מחוקת ראשו ורובו ושולחנו, רבי אמר עד שיהא בה ד' על ד' אמות. ותניא אידך על שאין בה ד' אמות על ד' אמות פסולה, וחכמים אומרים אפילו אינה מחוקת אלא ראשו ורובו כשרה. ואוקינא קמייתא כב"ש ובתרייתא כב"ה. פשוטות הן. מאן תנא להא דרתו רבנן בית שאין בו ד' אמות על ד' אמות, פטור מן המזוזה ומן המעקה, כו'.

א) ק' הגיה הגר"ש הכ"ס ז"ל כ"ו.